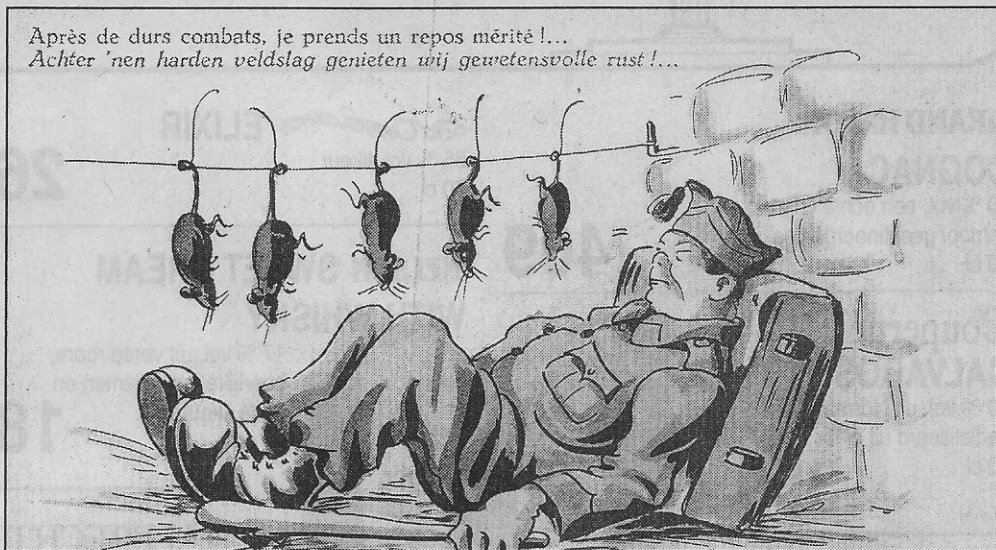

55 jaar geleden begon de mobilisatie

Toen Duitsland in september 1939 Polen binnenviel was dat voor velen geen grote verrassing. In 1938 was er reeds gedurende een paar weken een mobilisatie geweest. Maar in augustus 1939 werd het ernstiger. Frankrijk en Engeland riepen een algemene mobilisatie uit. België volgde. Het zou voor de opgeroepen soldaten een lange, triestige nazomer en winter worden. Na de krisissen van de jaren '30 kwam dit er nog bij. De meesten hoopten dat met „ons leven waakt” er toch geen oorlog zou komen. Voor vele gezinnen waar de broodwinner opgeroepen was, kwam er een tijd van ontbering. Ze kregen wel steungeld, doch dat was onvoldoende, zodat er vele huismoeders geregeld hun spaarboekje moesten aanspreken. Niettemin trachtte men op allerlei manieren het soldatenleven op een bijna plezierige wijze voor te stellen. Men begon met het soldatenuurtje op de radio, men zond pakjes naar de soldaat, men richtte ontspanningsavonden in. Doch de winter was hard en lang en veel militairen lagen in schuren of pakhuizen, want ze stonden met hun verdedigingskanonnen en hun afweergeschut buiten de grote en ook de kleine industriesteden. Het duurde en het bleef duren, zodat men zelfs niet meer geloofde in een komende oorlog. Toen evenwel op 10 mei 1940 in ons land de oorlog, bijna 9 maanden na Engeland en Frankrijk, losbarstte, was dit voor velen een verrassing. Plots werd het ernstig. Het had niets meer te zien met de vele humoristische kaarten die men in '39-'40 had gepubliceerd en waarop de mobilisatie als een kluchtige zaak te zien was. De piot kwam er maar weinig meer aan te pas, al werd er rond Zomergem en aan de Leie nog hard gevochten, het waren de lucht-

Après de durs combats, je prends un repos mérité !...
Achter 'nen harden veldslag genieten wij gewetensvolle rust !...

Slapend in schuren tussen allerlei ongedierte...

Les patates. — « Si au moins nous étions aidés par quelques jolies filles ? »

De aardappelen. — Als wij ten minste door enkele lieve meisjes geholpen werden...

Toen de pioten nog aardappelen moesten schillen. Het beruchte „patatejassen”.

bombardementen die Nederland en België in enkele dagen op de knieën zou krijgen. Veel militairen wisten bij de ontbinding van hun eenheid uit de groep van de Duitsers te blijven, anderen zouden voor één

of meerdere jaren in krijgsgevangenschap geraken. Het waren vooral de Walen die zo bijna 5 jaar van huis zijn geweest. Uit de periode van de mobilisatie laat ik hier een paar humoristische kaarten zien. Ty-

pisch voor ons land, want ik kan mij moeilijk indenken dat de ons omringende landen met hun eigen leed zo de draak zouden steken.